

Emili Bayo, autor de 'Després de la tempesta'. FOTO: RAMON TORRALBA/ACN

Narrativa

El Delta, protagonista de 'Després de la tempesta'

Emili Bayo explora la solitud i les relacions amb els altres en un paisatge arrasat pel Glòria, que «furga en el cor de les persones»

GLÒRIA AZNAR
TARRAGONA

«Aquesta novel·la és el fruit d'una història d'amor. Soc de Lleida, de terra ferma i des de petit he tingut una atracció especial pel Delta, al qual m'escapava sempre que podia. Per consumir aquesta història d'amor vaig anar a viure al Delta, a la Ràpita i em vaig trobar que l'any va ser especialment mogut. Primer per la tempesta Glòria, que em va mostrar la fúria de la natura d'una manera desfermada i després amb el coronavirus. El paisatge després del Glòria era el territori ideal per a la novel·la: tres personatges de tres generacions diferents, amb una vida convulsa. I el Delta, el quart protagonista». D'aquesta manera parla Emili Bayo de la seva última novel·la, *Després de la tempesta* (La Magrana. Penguin Random House), una història de secrets familiars amb un rerefons polític situat en els darrers anys del franquisme. L'autor presentarà l'obra el pròxim dia 17 a la Ràpita, a l'Església Nova (19 hores).

Després de la tempesta reflexiona sobre la solitud i la necessitat dels altres. Durant tres dies, tres personatges coincideixen en una masia prop de Deltebre. Les seves relacions i les seves xerrades, tranquil·les, centraran el relat, «una mena de teràpia», indica Bayo. L'Edmon és un professor jubilat

que mai no ha aconseguit refer-se de la pèrdua de la seva estimada Glòria ni tampoc del conflicte permanent que va viure amb el seu germanastre, el Julià, ja mort i ara busca el refugi d'una vida retirada; l'Anaïs, per la seva part, fuig del maltractament de la seva parella, un escriptor de caràcter dominant i voluble al qual ella és incapaç d'enfrontar-se; finalment, la Coia, filla de l'Anaïs, que com tot adolescent, busca l'encaix en el món dels adults. Mentrestant, el paisatge, el quart protagonista, «furga en el cor de

L'autor presentarà la novel·la el dia 17 a l'Església Nova de la Ràpita, a les 19 hores

les persones situades aquí. Desolat després de la tempesta, és un reflex de les ànimes d'aquests personatges amb històries turmentoses».

Bayo comenta que la novel·la té diferents apostes, la tècnica i la manera de parlar. Pel que fa a la tècnica, manifesta que «volia explicar una història des del punt de vista dels diferents personatges. Aleshores, està escrita en tercera persona, però quan el narrador s'acosta a un personatge, salta a la primera persona i assistim al

seu interior. Un dels objectius és furgar en l'interior de tots tres».

D'altra banda, cadascú té la seva manera de parlar. I pel que fa a l'Edmon, utilitza una barreja de lleidatà i tortosí. «Ell fa bandera de la seva vinculació al territori, per tant, no podia fer-lo parlar amb un estàndard. Seria una traïció i pervertir la idea de la novel·la. Com parla un personatge que viu al Delta i que ha passat la seva infantesa a terres de Lleida? No ho sé. Un escriptor s'ha d'inventar un llenguatge, ha de prendre decisions sobre la veu i estic molt satisfet. L'esforç de crear un tortosí adequat hi és», diu Bayo.

«És una novel·la optimista», afegeix. «En el fons, parla de com les relacions amb els altres ens ajuden a tirar endavant. El vell necessita a la xiqueta jove per sentir-se; la mare necessita l'estímul del vell per enfrontar-se al maltractador i la xiqueta necessita la mare».

Emili Bayo residia i treballava com a professor al Delta en el moment en què es va produir la borrasca, el gener del 2020. Amb aquesta novel·la, en la qual va treballar dos anys, torna «una mica als orígens», segons expressa ell mateix, després d'haver publicat diverses novel·les negres i policiaques. Assegura que ha escrit una obra que pretenia ser «una mica més ambiciosa».